

KOSOVO SPECIALIST CHAMBERS
DHOMAT E SPECIALIZUARA TË KOSOVËS
SPECIJALIZOVANA VEĆA KOSOVA

Predmet: KSC-BC-2018-01
Rešava: sudija pojedinac
sudija Nikola Giju
Sekretar: dr Fidelma Donlon
Datum: 23. jul 2021.
Jezik: engleski
Stepen poverljivosti: javno

Javna redigovana verzija

**odluke o zahtevu za izdavanje naloga specijalizovanom tužiocu
da okonča istragu protiv Dritona Lajčija**

Specijalizovani tužilac

Džek Smit

Specijalizovani branilac

Tobi Kedman

SUDIJA POJEDINAC,¹ u skladu sa članovima 3, 19(2) i 33(2) Zakona br. 05/L-053 o Specijalizovanim većima i Specijalizovanom tužilaštvu (u daljem tekstu: Zakon) i pravila 47 Pravilnika o postupku i dokazima pred Specijalizovanim većima Kosova (u daljem tekstu: Pravilnik), donosi sledeću odluku.

I. TOK POSTUPKA

1. Dana 15. juna 2021. odbrana Dritona Lajčija (u daljem tekstu: odbrana i g. Lajči) zatražila je da se specijalizovanom tužiocu naloži da okonča istragu protiv g. Lačjija (u daljem tekstu: zahtev odbrane).²
2. Specijalizovano tužilaštvo (u daljem tekstu: tužilaštvo) dostavilo je odgovor 25. juna 2021. (u daljem tekstu: odgovor tužilaštva).³ Odbrana je 1. jula 2021. uložila repliku (u daljem tekstu: replika).⁴

II. ARGUMENTACIJA

3. Odbrana tvrdi da tužilaštvo ni posle dvogodišnje istrage nije uspeo da podigne optužnicu protiv g. Lajčija i da tu istragu stoga treba okončati.⁵

¹ KSCPR-2018, F00004, predsednik, *Odluka o određivanju sudije pojedinca shodno članu 33(2) Zakona*, 29. maj 2018, javno.

² KSC-BC-2018-01, F00172, specijalizovani branilac, *Zahtev za izdavanje naloga specijalizovanom tužiocu da okonča istragu protiv g. Dritona Lajčija*, 15. jun 2021, poverljivo. Javna redigovana verzija podneta je istog dana (F00172/RED).

³ KSC-BC-2018-01, F00175, specijalizovani tužilac, *Odgovor tužilaštva na zahtev za okončanje istrage protiv Dritona Lajčija*, 25. jun 2021, poverljivo. Javna redigovana verzija podneta je istog dana (F00175/RED).

⁴ KSC-BC-2018-01, F00178, specijalizovani branilac, *Replika na odgovor tužilaštva na zahtev odbrane za okončanje istrage protiv Dritona Lajčija*, 1. jul 2021, poverljivo. Sudija pojedinac napominje da replika nosi datum od 30. juna 2021, ali da je dobijena i prosleđena 1. jula 2021. Dalje, sudija pojedinac primećuje da replika sadrži 3.041 reč, ali da je članom 41 Uputstva Sekretarijata o spisima i podnescima pred Specijalizovanim većima Kosova utvrđeno da se u replici na odgovor ne sme prekoračiti broj od 2.000 reči. Sudija pojedinac, u interesu ekspeditivnosti postupka, ovde čini izuzetak i prihvata repliku, ali apeluje na odbranu da se ubuduće pridržava svih materijalnih i formalnih uslova koji važe za podneske.

⁵ Zahtev odbrane, stavovi 2, 24, 36.

4. Tužilaštvo u odgovoru kaže da je nastavljanje istrage protiv g. Lajčija i dalje opravdano.⁶

5. Odbrana u replici istrajava na zahtevu da se prema pravilu 47(2) Pravilnika tužilaštvu izda nalog da okonča istragu protiv g. Lajčija.⁷

III. MERODAVNO PRAVO

6. Prema članu 3(2)(b) i (c) Zakona, Specijalizovana veća sude i rade, između ostalog, u skladu sa Zakonom kao *lex specialis* i u skladu s drugim odredbama zakonâ na Kosovu, kako je izričito sadržano i primenjeno u Zakonu.

7. Prema članu 3(4) Zakona, svaki drugi zakon, propis, deo podzakonskog akta, drugi pravilnik ili običaj i praksa na Kosovu koji nisu izričito sadržani u Zakonu ne primenjuju se u odnosu na organizaciju, upravljanje, rad ili nadležnost Specijalizovanih veća i Specijalizovanog tužilaštva. Zakon ima prednost nad odredbama drugih zakona ili propisa koji su u suprotnosti s njim.

8. Prema članu 19(2) Zakona, Pravilnik odražava najviše standarde međunarodnog prava ljudskih prava, uključujući Evropsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu: Evropska konvencija) i Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima, sa ciljem da se obezbedi pravično i ekspeditivno suđenje i uzimajući u obzir karakter, mesto i osobenosti postupaka koji se vode pred Specijalizovanim većima. Prilikom utvrđivanja Pravilnika, Specijalizovana veća se rukovode Zakonikom o krivičnom postupku Kosova iz 2012. godine, zakon br. 04/L-123 (u daljem tekstu: ZKPK iz 2012).

9. Prema pravilu 47(1) Pravilnika, ako specijalizovani tužilac u razumnom roku nakon što lice dobije status osumnjičenog i s tim bude upoznato ne podigne optužnicu pred Specijalizovanim većima shodno članu 38(4) Zakona, osumnjičeni

⁶ Odgovor tužilaštva, stav 1.

⁷ Replika, stavovi 3, 44.

od specijalizovanog tužioca može da zahteva da okonča istragu koja se protiv njega vodi.

10. Prema pravilu 47(2) Pravilnika, ukoliko se zahtev prema pravilu 47(1) Pravilnika odbaci ili se ne uzme u razmatranje, osumnjičeni može da se obrati sudiji pojedincu, raspoređenom shodno članu 25(1)(f) Zakona, da uzme to pitanje u razmatranje i da, ako je to nužno, okonča istragu koja se vodi protiv njega.

IV. DISKUSIJA

A. RELEVANTNI USLOV

11. Odbrana tvrdi da se tužilaštvo u prepisci pozivalo na razumni rok za podizanje optužnice iz pravila 47(1) Pravilnika, ali da nije pomenulo član 159(1) ZKPK-a iz 2012, prema kom se istraga automatskih obustavlja ako optužnica nije podignuta dve godine posle pokretanja istražnih radnji.⁸

12. Ako se razumni rok za podizanje optužnice, pomenut u pravilu 47(1) Pravilnika, ne tumači u kontekstu drugih relevantnih odredbi i obavezujuće pravne regulative Specijalizovanih veća, on bi se mogao učiniti dovoljno širokim, ali odbrana smatra da bi takvo tumačenje bilo pogrešno, jer je članom 19(2) Zakona utvrđeno da će se Specijalizovana veća prilikom utvrđivanja Pravilnika rukovoditi ZKPK-om iz 2012.⁹ Odbrana dodaje i da je ZKPK iz 2012. jasan: posle dve godine obustavljanje istrage je obavezno i ne podleže diskrecionom pravu.¹⁰

13. Tužilaštvo u odgovoru kaže da se odbrana u zahtevu oslanja na pravni osnov koji nije merodavan.¹¹ Kako tvrdi tužilaštvo, članom 3 Zakona predviđeno je da se druge odredbe zakonâ na Kosovu ne primenjuju ukoliko nisu izričito sadržane i

⁸ Zahtev odbrane, stavovi 21, 22, 27, 33.

⁹ Zahtev odbrane, stav 34.

¹⁰ Zahtev odbrane, stav 6.

¹¹ Odgovor tužilaštva, stav 1.

primenjene u ovom Zakonu.¹² S tim u vezi, tužilaštvo dodaje da, osim malog broja slučajeva u kojima se Zakon vrlo konkretno poziva na ZKPK, ZKPK nije preuzet Zakonom niti je u njega ugrađen.¹³

14. Dalje, tužilaštvo tvrdi da pravilo 47 Pravilnika, za koje je utvrđeno da je u saglasnosti s Ustavom, predstavlja relevantan pravni okvir.¹⁴ Tužilaštvo smatra da u Pravilniku nema dvosmislenosti ni pravnih praznina koje bi iziskivale pozivanje na ZKPK iz 2012.¹⁵

15. Odbrana u replici kaže da je članom 19(2) Zakona predviđeno da se Pravilnik meri prema zakonima Kosova i da se rukovodi njima kako bi se u slučaju dvosmislenosti ili nesaglasnosti utvrdilo šta je „primereno“.¹⁶ Odbrana dodaje da nije prihvaćeno da procesna pravila i normativni okvir Specijalizovanih veća imaju prvenstvo u odnosu na osnovne zakone i Ustav Kosova.¹⁷ Osim toga, iako član 159(1) ZKPK-a možda nije izričito sadržan u Zakonu, odbrana napominje da isti taj Zakon izričito i nedvosmisleno propisuje da Pravilnik mora da „se rukovodi“ ZKPK-om iz 2012.¹⁸

16. Sudija pojedinac smatra da član 3 Zakona, osim što Zakon postulira kao *lex specialis*, nedvosmisleno utvrđuje da Specijalizovana veća druge odredbe kosovskih zakona primenjuju samo ako su one izričito uključene u Zakon kao merodavne. Prema pravilu 4(1) Pravilnika, i Pravilnik se tumači na isti način. S obzirom na to da član 159(1) ZKPK-a iz 2012. nije izričito uključen ni u Zakon ni u Pravilnik, zahtev za okončanjem istrage može se ocenjivati samo u kontekstu pravila 47 Pravilnika.

¹² Odgovor tužilaštva, stav 13.

¹³ Odgovor tužilaštva, stav 13.

¹⁴ Odgovor tužilaštva, stav 14.

¹⁵ Odgovor tužilaštva, stav 15.

¹⁶ Replika, stav 13.

¹⁷ Replika, stav 15.

¹⁸ Replika, stav 16.

17. Na ovaj zaključak ne utiče ni član 19(2) Zakona. Tom odredbom je, između ostalog, propisano da se Specijalizovana veća prilikom utvrđivanja Pravilnika rukovode ZKPK-om iz 2012. Jasnim značenjem formulacije „rukovode se“ nije obuhvaćena obaveza da se u Zakonu primenjuju identični kriterijumi koji se primenjuju u ZKPK-u iz 2012. Takva bi se obaveza morala ustanoviti znatno jasnije. Osim toga, u istom se članu kaže da Pravilnik odražava najviše standarde međunarodnog prava ljudskih prava. Da je postojala namera da se isto postigne i u odnosu na ZKPK iz 2012, to bi tako bilo i formulisano. Iz toga proizlazi, *a contrario*, da formulacija „rukovode se“ zapravo znači da sudije prilikom usvajanja Pravilnika moraju da imaju ZKPK iz 2012. u vidu, ali da nisu vezane njegovim konkretnim odredbama.¹⁹ U prilog takvom zaključku ide i član 19(1) Zakona, kojim se izričito predviđa da sudije Specijalizovanih veća usvajaju Pravilnik. Da su sudije Specijalizovanih veća u potpunosti vezane ZKPK-om iz 2012, član 19(1) Zakona ne bi imao nikakvog smisla.

18. To, dalje, znači da se ne može tvrditi da u vezi sa mogućim okončanjem istrage procesna pravila i normativni okvir Specijalizovanih veća imaju prvenstvo u odnosu na osnovne zakone i Ustav Kosova. Skupština je Zakon usvojila u skladu s Ustavom. Polazeći od toga, prilikom usvajanja Pravilnika sudije Specijalizovanih veća rukovodile su se, kako se to od njih traži, ZKPK-om iz 2012. i predvidele su mogućnost da se istraga okonča. Kako, međutim, nisu dužne da odgovarajuću odredbu doslovce prenesu iz ZKPK-a iz 2012, sudije su merodavni vremenski okvir definisale drugačije, odnosno, kako je to utvrđeno članom 19(2) Zakona, u skladu s karakterom i osobenostima postupaka koji se vode pred Specijalizovanim većima. Osim toga, u skladu s članom 3(2)(a) Zakona, ocenjeno je da je pravilo 47

¹⁹ V. npr. članove 23(1) i 35(3) Zakona, u kojima se izričito kaže da oni nisu ograničeni na odgovarajuće mere iz ZKPK-a iz 2012..

Pravilnika u skladu s Ustavom.²⁰ Drugim rečima, to pravilo u potpunosti je u skladu sa širim pravnim okvirom.

19. I na kraju, pošto je zaključio da član 159(1) ZKPK-a iz 2012. nije merodavan u ovom slučaju, sudija pojedinac konstatuje da ovde nema ni dvosmislenosti koja bi se u smislu pravila 4(3) Pravilnika morala rešavati usvajanjem tumačenja najpovoljnijeg po osumnjičenog, niti pravnih praznina, u smislu pravila 5 Pravilnika. Ovo je jedino moguće tumačenje na osnovu principa iznetih u članovima 3 i 19(1)-(2) Zakona i pravila 4 Pravilnika, i time je ovo pitanje konačno razrešeno.

20. Iz tih razloga, sudija pojedinac smatra da član 159(1) ZKPK-a iz 2012. nije merodavan za zahteve za okončanje istrage. U normativnom okviru u kojem funkcionišu Specijalizovana veća, o takvom se zahtevu mora rešavati na osnovu pravila 47 Pravilnika. Sudija pojedinac će stoga razmotriti pitanje da li je potrebno da se na tom osnovu okonča istraga protiv g. Lajčija .

B. DUŽINA ISTRAGE

21. Kako tvrdi odbrana, istraga protiv g. Lajčija pokrenuta je pre nego što ga je tužilaštvo 3. maja 2019. zvanično pozvalo na razgovor u svojstvu osumnjičenog.²¹ S tim u vezi, odbrana upućuje na činjenicu da je tužilaštvo zahtev za plenidbu njegovog mobilnog telefona podnelo pre nego što je sudija pojedinac 2. aprila 2019. to odobrio odgovarajućim nalogom.²² Odbrana dalje ističe da je u svakom slučaju g. Lajči s tim da je osumnjičen zvanično upoznat 3. maja 2019, što tužilaštvo ne osporava.²³ Prema tvrdnji odbrane, iako se tužilaštvo oslonilo na argument da su istražne radnje u toku i da odbrana u svojoj prepisci s tužilaštvom nije pomenula

²⁰ KSC-CC-PR-2017-01, F00004, Ustavni sud, *Odluka po zahtevu za ocenu ustavnosti Pravilnika o postupku i dokazima usvojenog na plenarnoj sednici 17. marta 2017. prosleđenog Specijalizovanom veću Ustavnog suda u skladu sa članom 19(5) Zakona br. 05/L-053 o Specijalizovanim većima i Specijalizovanom tužilaštvu*, 26. april 2017, stavovi 12, 15, 16, 107.

²¹ Zahtev odbrane, stav 29.

²² Zahtev odbrane, stavovi 9, 29.

²³ Zahtev odbrane, stavovi 9, 23, 29–30.

[BRISANO], a tužilac ni tad nije izneo optužbe protiv g. Lajčija, mada je imao dovoljno vremena da u potpunosti obavi istragu.²⁴

22. Tužilaštvo odgovara da odbrana u svojim argumentima ne uzima u obzir suštinske razloge koji opravdavaju dužinu istrage.²⁵ Tužilaštvo kaže da je g. Lajči 3. maja 2019. obavješten o tome da je osumnjičen i da taj datum predstavlja i početak relevantnog vremenskog okvira.²⁶ Tužilaštvo dodaje i da se, u skladu s praksom Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLjP), opravdanost dužine postupka utvrđuje u kontekstu okolnosti datog predmeta, koje se moraju ocenjivati u celini s obzirom na faktore kakvi su složenost predmeta, ponašanje podnosioca zahteva i postupci relevantnih administrativnih i pravosudnih organa.²⁷

23. Kako smatra tužilaštvo, istraga protiv g. Lajčija veoma je složena, zato što treba razlučiti kakav su uticaj instance povezane s Vladom vršile na svedoke tužilaštva, zato što bi u to mogli biti upleteni mnogi potencijalni optuženi, [BRISANO].²⁸ Tužilaštvo dodaje i da [BRISANO].²⁹ Osim toga, tužilaštvo smatra [BRISANO], a činjenica da on to nije učinio doprinosi dužini istrage.³⁰ S tim u vezi, tužilaštvo napominje da ESLjP kod jedne istrage koja je trajala više od pet godina nije ustanovio kršenje člana 6(1) Evropske konvencije jer su odlaganja bila nužna zbog preostalih zahteva za pravnu pomoć.³¹ Tužilaštvo uviđa da postoji mogućnost da g. Lajči bude uhapšen i zatvoren, ali naglašava da on u toku istrage

²⁴ [BRISANO].

²⁵ Odgovor tužilaštva, stav 1.

²⁶ Odgovor tužilaštva, stavovi 2, 16.

²⁷ Odgovor tužilaštva, stav 17.

²⁸ Odgovor tužilaštva, stav 18.

²⁹ Odgovor tužilaštva, stavovi 3, 5, 6, 8, 19.

³⁰ Odgovor tužilaštva, stav 20.

³¹ Odgovor tužilaštva, stav 21, gde se upućuje na ESLjP, predmet *Arewa v. Lithuania*, br. 16031/18, Judgment, 9. mart 2021, stav 54.

ni u jednom trenutku nije bio u pritvoru.³² Tužilaštvo zaključuje da dužina istrage protiv g. Lajčija ostaje u okvirima razumnog roka.³³

24. Odbrana u replici kaže da tužilaštvo priznaje da je prošlo više od dve godine od trenutka kada je g. Lajči zvanično upoznat sa činjenicom da tužilaštvo vodi istragu protiv njega.³⁴ Dalje, odbrana ostaje pri tvrdnji da član 159(1) ZKPK-a iz 2012. daje mnogo šire određenje polazne tačke od koje se računa rok od pravila 47(1) Pravilnika, odnosno dve godine od „pokretanja istražnih radnji“, i da je jasno da je g. Lajči bio predmet istrage najkasnije od 2. aprila 2019, kad je sudija pojedinac izdao odgovarajući nalog, premda je on to bio svakako i pre tog datuma.³⁵ Osim toga, odbrana tvrdi da [BRISANO] ne utiče na pitanje da li je istragu do sada po zakonu trebalo okončati jer [BRISANO].³⁶

25. Pored toga, odbrana napominje da tužilaštvo smatra da je procena prema pravilu 47 slična onoj navedenoj u članu 6(1) Evropske konvencije, međutim, s obzirom na vremenski okvir u ZKPK-u iz 2012, dalja istraga protiv g. Lajčija više nije „razumna“.³⁷ Odbrana takođe smatra da iz tužilaštva nisu čak ni naznačili šta bi oni smatrali „razumnom“ dužinom istrage i dodaje da istraga ni u kom slučaju ne može da bude bez ikakvog ograničenja roka, a da nije na tužilaštvu da razjašnjava vremenski okvir.³⁸

26. Što se tiče složenosti predmeta, odbrana tvrdi da postoji značajna razlika u pogledu složenosti između predmeta koji se odnosi na ometanje pravde, na jednom kraju spektra, i, recimo, složenih međunarodnih zločina na drugom.³⁹ Osim toga, što se tiče prakse ESLJP-a na koju se tužilaštvo poziva, odbrana tvrdi

³² Odgovor tužilaštva, stav 23.

³³ Odgovor tužilaštva, stav 24.

³⁴ Replika, stavovi 6, 18.

³⁵ Replika, stavovi 7, 8.

³⁶ Replika, stavovi 19–20.

³⁷ Replika, stavovi 23–24.

³⁸ Replika, stav 25.

³⁹ Replika, stav 29.

da tužilaštvo ne napominje da se konkretni predmet ticao finansijskog kriminala i da je obuhvatao krivična dela koja su potpadala pod pet jurisdikcija iz kojih je trebalo pribaviti dokaze, dok se istraga protiv g. Lajčija odnosi na jednu jedinu, i to relativno malu jurisdikciju i na navode o ometanju pravde.⁴⁰ Pored toga, odbrana smatra da nema dokaza u prilog tvrdnji tužilaštva [BRISANO].⁴¹ Dalje, odbrana kaže i da tužilaštvo, kako se čini, ne tvrdi da je g. Lajči uskratio svu traženu dokumentaciju, pa čak ni njen značajniji deo, i napominje da član 6(1) Evropske konvencije ne obavezuje optužene da aktivno sarađuju s pravosudnim organima.⁴² I na kraju, što se tiče ponašanja tužilaštva, odbrana tvrdi da ostaje nejasno koji su formalni zahtevi upućeni g. Lajčiju da dostavi informacije kojima raspolaže a koje navodno nedostaju, i dodaje da su nadležne vlasti dužne da svoj pravosudni sistem organizuju tako da njihovi sudovi mogu da ispune uslove iz člana 6(1) Evropske konvencije.⁴³

27. Pre svega, sudija pojedinac napominje da se u pravilu 47(1) Pravilnika govori o „razumnom roku nakon što lice dobije status osumnjičenog i s tim bude upoznato “. Već i sama sveza „i“ ukazuje na to da su ova dva uslova kumulativna. To znači da kriterijum „razumnog roka“ podrazumeva period koji počinje onog trenutka kad neko lice bude obavешteno o tome da ima status osumnjičenog, a koji traje do donošenja odluke o zahtevu da se okonča istraga protiv tog lica, u skladu s pravilom 47(2) Pravilnika. U ovom konkretnom slučaju, s obzirom na to da specijalizovani tužilac nije podigao optužnicu, sudija pojedinac mora da utvrdi da li period od 3. maja 2019. – što je, kako to tvrde i odbrana i tužilaštvo, dan kad je specijalizovani tužilac obavestio g. Lajčija da je osumnjičen – do dana donošenja ove odluke predstavlja prekoračenje „razumnog roka“ iz pravila 47(1) Pravilnika i da li zato istragu protiv g. Lajčija treba okončati. Dakle, nema potrebe dalje

⁴⁰ Replika, stavovi 32–33.

⁴¹ Replika, stav 35.

⁴² Replika, stav 37.

⁴³ Replika, stavovi 40, 42.

razmatrati argumentaciju odbrane o tome u kom je trenutku g. Lajči stekao status osumnjičenog, kao ni o posledicama [BRISANO].

28. Na osnovu opšte procene okolnosti u ovom predmetu,⁴⁴ sudija pojedinac će razmotriti pitanje da li period od 3. maja 2019. do dana donošenja ove odluke predstavlja „razumni rok“ u duhu pravila 47 Pravilnika, i to s obzirom na sledeće: (i) složenost istrage, (ii) ponašanje g. Lajčija i postupke relevantnih administrativnih i pravosudnih organa i (iii) posledice koje to ima za g. Lajčija.⁴⁵

29. Što se tiče složenosti istrage, sudija pojedinac napominje da je istraga protiv g. Lajčija povezana s istragama i/ili s predmetima koji se tiču osnovnih krivičnih dela u nadležnosti Specijalizovanih veća. Osim toga, suprotno tvrdnjama odbrane, istraga nije ograničena samo na g. Lajčija jer tužilaštvo izričito kaže da bi istragom mogli biti obuhvaćeni mnogi potencijalni optuženi. Zato pitanje [BRISANO] budući da već i sama činjenica da se istraga odnosi na uticaj koji su vršile instance povezane s Vladom istragu čini još složenijom. Složenosti istrage dodatno doprinosi i [BRISANO]. I na kraju, tužilaštvo se na predmet pred ESLjP-om pozvalo pre svega da bi, kako će se videti u nastavku teksta, pokazalo da zahtevi za saradnju mogu dovesti do produženja postupka, ali da za takvo odlaganje nisu odgovorni organi tužilaštva. S obzirom na sve te faktore, istraga protiv g. Lajčija u vezi s ometanjem pravde, mada manje složena od istraga osnovnih krivičnih dela u nadležnosti Specijalizovanih veća, odlikuje se visokim stepenom složenosti.

30. Što se tiče ponašanja g. Lajčija i postupaka relevantnih administrativnih i pravosudnih organa, sudija pojedinac podseća na to [BRISANO].⁴⁶ [BRISANO].⁴⁷ [BRISANO].⁴⁸ Takvoj situaciji delom je doprineo i g. Lajči, [BRISANO].⁴⁹ Dakle,

⁴⁴ ESLjP, predmet *Boddaert v. Belgium*, br. 12919/87, Judgment, 12. oktobar 1992, stav 36.

⁴⁵ ESLjP, predmet *Pélissier and Sassi v. France* [GC], br. 25444/94, Judgment, 25. mart 1999, stav 67.

⁴⁶ Odgovor tužilaštva, stav 3.

⁴⁷ Odgovor tužilaštva, stavovi 5, 6, 8.

⁴⁸ Odgovor tužilaštva, stav 8.

⁴⁹ Odgovor tužilaštva, stavovi 3, 20.

iako g. Lajči nije morao da saraduje, njegovo ponašanje [BRISANO] objektivna je činjenica koja je doprinela odugovlačenju istrage.⁵⁰ U svakom slučaju, [BRISANO] znatno doprinela odugovlačenju istrage, a ometa je i dalje. [BRISANO].

31. I na kraju, što se tiče posledica koje sve to ima po g. Lajčija, sudija pojedinac napominje da je, prema ESLJP-u, pitanje da li je podnosilac zahteva u pritvoru bitan faktor za utvrđivanje razumnog trajanja postupka u krivičnim predmetima.⁵¹ Iako bi, u ovom predmetu, g. Lajčija mogle očekivati osuđujuća presuda i kazna zatvora ukoliko tužilaštvo podnese optužnicu protiv njega, on dosad nije bio lišen slobode dok je trajala istraga niti su mu izrečene bilo kakve druge restriktivne mere. Zato se ni na tom osnovu ne može tvrditi da je trajanje istrage protiv g. Lajčija nerazumno.

32. Prema tome, s obzirom na sve iznesene faktore, a naročito na znatna odlaganja koja su posledica [BRISANO], sudija pojedinac zaključuje da trajanje istrage protiv g. Lajčija od 3. maja 2019. do dana donošenja ove odluke nije protivno kriterijumu „razumnog roka“ iz pravila 47 Pravilnika. Shodno tome, istragu u ovom predmetu ne treba okončati.

V. STEPEN POVERLJIVOSTI REPLIKE

33. Odbrana tvrdi da u replici, koja je zavedena kao poverljiva, nema poverljivih podataka, da nju ne treba redigovati i da sudija pojedinac, u skladu s pravilom 82(5) Pravilnika, može da izmeni njen stepen poverljivosti i naloži da se ona zavede kao javna.⁵²

⁵⁰ Upor. ESLJP, predmet *Eckle v. Germany*, br. 8130/78, Judgment, 15. jul 1982, stav 82; predmet *I.A. v. France*, br. 1/1998/904/1116, Judgment, 23. septembar 1998, stav 121.

⁵¹ ESLJP, predmet *Khlebik v. Ukraine*, br. 2945/16, Judgment, 25. jul 2017, stav 78.

⁵² Replika, stav 2.

34. Ipak, sudija pojedinac primećuje da odbrana upućuje na argumente iz odgovora tužilaštva koje je tužilaštvo redigovalo.⁵³ Zato sudija pojedinac nalaže odbrani da proveri da li je u replici iznela i druge poverljive informacije i da do 30. jula 2021. dostavi njenu javnu redigovanu verziju.

DISPOZITIV

35. Iz navedenih razloga sudija pojedinac

- (a) **ODBIJA** zahtev odbrane i
- (b) **NALAŽE** g. Lajčiju da javnu redigovanu verziju replike podnese do 30. jula 2021.

/potpis na originalu/

Sudija Nikola Giju,
sudija pojedinac

U petak, 23. jula 2021.

U Hagu, Holandija

⁵³ Odgovor tužilaštva, stav 18; replika, stav 35.